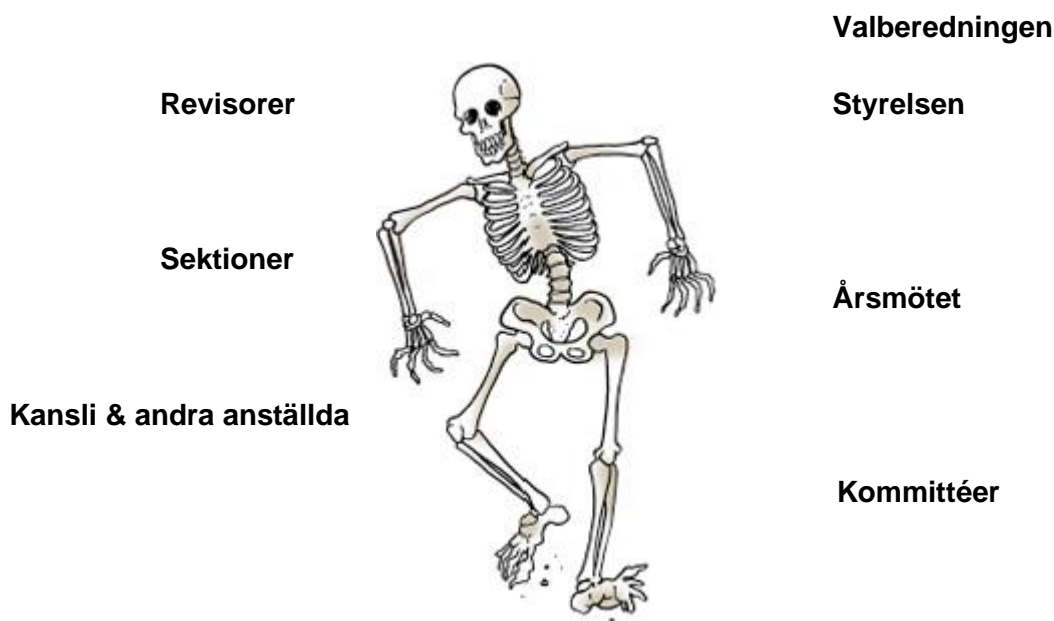

Stadgarna - föreningens skelett

Stadgarna är föreningens skelett, föreningskunskap dess muskler och policyn själva blodomloppet.

Stadgarna = Avtal mellan medlemmarna!

Stadgarna är föreningens skelett och föreningskunskap dess muskler!

För att en idrottsförening ska fungera från årsmöte till pojklag, likväl som en människokropp ska fungera från hjärna till högerfot, behövs en stabil och ändamålsenlig stomme att hänga upp alla delarna på. Utan bra stadgar fungerar ingen förening - och hur skulle du ta dig fram i livet utan skelett?

Men - det räcker självklart inte med bara skelettet, som i sig är stelt och dött. Kroppen består ju också av muskler, senor, nervtrådar mm och föreningen måste fyllas med funktioner och inte minst av kunniga personer. Att få föreningen att fungera i en konstruktiv ordning kan stadgarna enbart lägga grunden till.

Obs! Man kan på goda grunder påstå att stadgarna är ett avtal mellan medlemmarna!

De personer som först bildar föreningen sluter ett avtal om samverkan (antar stadgar). Nya medlemmar ansluter sig till avtalet när de blir upptagna som medlemmar (accepterar avtalsvillkoren).

Avtal ska hållas! - alltså ligger det i medlemmarnas intressen att både känna till stadgarna och att se till att dessa uppdateras och ändras i enlighet med vad medlemmarna vill, och med hänsyn till de eventuella krav som SF (specialidrottsförbund) och RF (riksidrottsförbund) kan ha uppställt för medlemskap inom idrottsrörelsen.

Vad ska stadgarna innehålla?

- Föreningens målsättning/ändamål
- Den ort där föreningen har sin hemvist
- Hur medlemmarna vinner inträde
- Hur medlemsavgift bestäms
- Antalet styrelseledamöter, revisorer och mandattid
- Hur styrelse utses
- Om styrelsens beslutsförhet och beslut
- Om räkenskapsår
- Om föreningens sammanträden, hur en kallelse skall ske, hur beslut fattas
- Ärenden på föreningssammanträdet (årsmötet/stämman)
- Hur förfara med tillgångarna vid upplösning
- Förutsättningarna för uteslutning av medlem

Stadgar

Den viktigaste förutsättningen för bildandet av en förening är beslutet att anta föreningens stadgar. Det räcker inte med att hänvisa till att man i tillämpliga delar följer vad som föreskrivs i annan organisations stadgar eller att man allmänt säger att man följer RF:s normalstadgar för idrottsföreningar. Gör man det finns risk för att man inte uppfyller de krav som ställs för att vara en självständig juridisk person. I sådant fall kan de enskilda personerna själva bli ansvariga för de förbindelser som man tror sig ingå i föreningens namn.

RF har sedan lång tid tillbaka utfärdat normalstadgar för idrottsföreningar. RF:s normalstadgar är i sig inga stadgar, utan de är en stadgemall som kan användas för upprättande av egna föreningsstadgar. Normalstadgarna skall i första hand ses som ett hjälpmedel för föreningarna. De föreningar som vill göra det enkelt för sig fyller i de streckade avsnitten i normalstadgarna med det som man kommer överens om att gälla för denna förening. Efter det att bildandemötet har antagit stadgarna är de inte att betrakta som normalstadgar, utan de har nu blivit föreningens egna stadgar.

De mer ambitiösa föreningsbildarna använder normalstadgarna som utgångspunkt för egna utskrivna stadgar. Varje förening får självfallet utforma sina stadgar efter de behov och förutsättningar som finns i de enskilda fallen. Det är dock viktigt att komma ihåg att normalstadgarna innehåller föreskrifter som ger uttryck för de principer som idrottsrörelsen vilar på. Att göra alltför stora avsteg från normalstadgarna kan därför äventyra möjligheten att få medlemskap inom RF. I 8 kap RF:s stadgar finns inskrivet vilka formalia som skall vara uppfyllda för föreningens medlemskap. Här står bl a att föreningen i sin idrottsliga verksamhet skall följa de principer på vilka RF:s normalstadgar för idrottsföreningar bygger.

